

ผลของการสอนโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี ที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความและ
 การเขียนย่อความในวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
 Effects of Teaching Through The REAP Strategy on Reading Comprehension and
 Summary Writing Abilities of Fifth Grade Primary School Students

ปฐมาภรณ์ สุกใส¹

ศุภวรรณ สัจจพิบูล²

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนย่อความในวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนย่อความ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี กับกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบเดิม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม สังกัดกรุงเทพมหานคร จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้องเรียนรวม 68 คน ใช้วิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จากนั้นสุ่มห้องเรียนเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 1 กลุ่ม (34คน) และกลุ่มควบคุมจำนวน 1 กลุ่ม (34คน) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบไปด้วย แผนการสอนโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี แผนการสอนแบบเดิม แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนย่อความ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย สถิติพื้นฐานค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณแบบวัดซ้ำ (Repeated measure MANOVA) การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณแบบทางเดียว (One-way MANOVA) ผลการศึกษาพบว่า 1)ความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนย่อความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2)ความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนย่อความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การอ่านจับใจความ การเขียนย่อความ กลวิธีอาร์ อี เอ พี

Abstract

The purpose of this research is to compare reading comprehension and summary writing abilities of fifth grade primary school students before and after they have taught by the REAP strategy and to compare reading comprehension and summary writing abilities of fifth grade primary school students taught by the REAP strategy with those taught by conventional instruction. The Sample of this study was 2 classrooms of fifth grade primary school students at Watchanpradittharam School under the department of education, Bangkok Metropolitan Administration. There were 68 students chosen by Purposive Sampling, 34 in the experimental group and 34 in the control group. The research instruments

¹ นิสิตปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ (ภาษาไทย) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

² อาจารย์ ดร. ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อาจารย์ที่ปรึกษา

were lesson plans of the REAP strategy and conventional instruction, Reading comprehension ability test and Summary writing ability test.

The data were analyzed by arithmetic mean (\bar{X}), Standard Deviation (S.D), Repeated measure MANOVA and One-way MANOVA. The results showed that Reading comprehension and Summary writing abilities of fifth grade primary school students taught by the REAP Strategy was higher than before receiving instruction and Reading comprehension and Summary writing abilities of fifth grade primary school students taught by the REAP Strategy was higher than those taught by conventional instruction.

Keywords: Reading Comprehension, Summary Writing, REAP strategy

บทนำ

ทักษะการอ่านเป็นทักษะหนึ่งในภาษาไทยที่มีความจำเป็นต่อการเรียนรู้ เพราะนอกจากการอ่านจะทำให้เกิดความรู้แล้วยังก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และส่งเสริมให้มีการพัฒนาความคิดได้ด้วย การอ่านมีหลากหลายประเภท แต่สำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551: 8) ได้กำหนดให้นักเรียนอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ การอ่านจับใจความเป็นทักษะสำคัญที่ช่วยในการแสวงหาความรู้ ครูจึงควรฝึกฝนให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านจับใจความ โดยการให้นักเรียนหมั่นปฏิบัติอยู่เสมอ โดยเฉพาะการสอนอ่านจับใจความในระดับประถมศึกษานั้นมีความสำคัญมาก ครูจึงควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ซึ่งถือเป็นพื้นฐานสำคัญที่ทำให้นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์ หรือวิเคราะห์งานเขียนเป็นส่วนๆ ได้อย่างถี่ถ้วนต่อไป

นอกจากทักษะการอ่านแล้ว ยังมีทักษะที่สำคัญอีกทักษะหนึ่งคือ ทักษะการเขียน การเขียนเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญมากในการสื่อสาร เพราะการเขียนเป็นหลักฐานที่คงทนถาวรยิ่งกว่าทักษะอื่น ๆ ในการนำเสนอข้อมูลความรู้ ความคิด และประสบการณ์ต่างๆ ของผู้ส่งสารสู่ผู้รับสาร ถ้าผู้ส่งสารบกพร่องในด้านการเขียน การถ่ายทอดความคิดในการสื่อสารก็จะบกพร่อง ด้อยคุณค่าตามไปด้วย การพัฒนาทักษะการเขียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้มุ่งเน้นให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการเขียนย่อความ ซึ่งเป็นการเขียนเก็บใจความสำคัญของเรื่องมาเรียบเรียงใหม่ ให้สั้น กระชับ ต่อเนื่อง และคงสาระเดิมอย่างครบถ้วน โดยเขียนเป็นสำนวนของตนเอง การที่จะฝึกให้นักเรียนสามารถเขียนย่อความได้ดีนั้น ครูจำเป็นต้องฝึกให้นักเรียนรู้จักขั้นตอน และรูปแบบของการเขียนย่อความ โดยอาศัยวิธีการสอนการเขียนย่อความที่มีประสิทธิภาพ การสอนเขียนย่อความมีความสำคัญต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนระดับประถมศึกษา เพราะนอกจากจะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาในการเขียนซึ่งเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ถ่ายทอดความรู้สึกรู้สึกนึกคิด ความรู้ระหว่างกัน นักเรียนยังสามารถนำทักษะการเขียนย่อความไปพัฒนาทักษะการเขียนอื่นๆ ได้ เช่น การเขียนสรุปความ การเขียนเพื่อเล่าเรื่อง การบันทึกความรู้จากการอ่าน การพัฒนาการอ่านและการเขียนให้ควบคู่กันมีความสำคัญ เพราะการเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิดผ่านตัวอักษร และการอ่านเป็นการรับรู้ความคิดที่ได้รับจากการถ่ายทอดด้วยตัวอักษร การอ่านและการเขียนจึงมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ เมื่อผู้เขียนเขียนข้อความ ผู้รับสารก็จะอ่านข้อความ เมื่ออ่านแล้วเกิดความรู้สึก ความคิดเห็น ความเข้าใจ ก็จะส่งสารออกมา ในที่สุดผู้เขียนก็จะทราบได้ว่าข้อเขียนของตนเป็นเช่นไร มีคุณค่าหรือต้องแก้ไขอย่างไร นอกจากนี้ การที่นักเรียนจะเขียนได้ดีนั้นจำเป็นต้องอาศัยทักษะ การอ่านเพราะเมื่อนักเรียนอ่านงานเขียนเป็นจำนวนมากพอสมควรแล้ว นักเรียนจะเกิดการเรียนรู้และสามารถเขียนงานด้วยรูปแบบภาษาของตนเอง จนก่อให้เกิดความชำนาญในการเขียนได้

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนย่อความจะมีความสำคัญสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา แต่จากการวิเคราะห์คะแนนผลการประเมินจากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ องค์การมหาชน (2558: Online) ในปีการศึกษา 2555-2556 พบว่า คะแนนเฉลี่ยการทดสอบรายวิชาภาษาไทยเพื่อทดสอบความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่ำกว่าร้อยละ 50 แสดงให้เห็นถึงปัญหาในการอ่านและการเขียนของนักเรียนระดับประถมศึกษา และจากการปฏิบัติการสอนในรายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องในบทเรียนหรือข้อความใดแล้วนักเรียนไม่เข้าใจบทเรียนหรือข้อความนั้น ส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน รวมทั้งไม่สามารถวิเคราะห์ใจความหรือข้อคิดของเรื่องที่อ่านในบทเรียนหรือข้อความนั้นได้ ดังที่ รัตนา ศิริลักษณ์ (2558: Online) ได้กล่าวไว้ว่า นักเรียนในโรงเรียนทุกระดับชั้นในประเทศไทยประมาณร้อยละ 20 ปัจจุบันนี้ประสบปัญหาการอ่าน เพราะอ่านหนังสือแล้วไม่เข้าใจ ติความไม่ได้ ไม่ว่าจะ เป็นบทเรียน โจทย์คณิตศาสตร์ อ่านการ์ตูน โฆษณา ฯลฯ เมื่อนักเรียนอ่านไม่ได้หรือไม่เข้าใจย่อความเนื้อหาที่อ่านไม่ได้ เขียนไม่ได้ และตอบคำถามไม่ได้ สอดคล้องกับ อุษณีย์ อนุรุทธ์วงศ์ (2556: Online) กล่าวถึงปัญหาด้านการอ่านว่า เด็กไทยมีปัญหาด้านการอ่าน เมื่อเด็กมีปัญหาด้านการอ่านก็จะโยงไปถึงปัญหาเรื่องการเขียน การวิเคราะห์ การจับใจความ การวิพากษ์และการแสดงความคิดเห็น ส่วนในด้านทักษะการเขียน พบว่านักเรียนไม่สามารถเขียนสื่อสารได้ โดยเฉพาะเมื่อต้องเขียนสรุปสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน เนื่องจากนักเรียนไม่สามารถนำสาระสำคัญของเรื่องมาเรียบเรียงด้วยสำนวนภาษาของตนเองได้

ปัญหาข้างต้นอาจเกิดจากสาเหตุหลายประการ ประการแรกคือ ปัญหาที่นักเรียนอ่านหนังสือแล้วไม่เข้าใจ ไม่สามารถสรุปสาระสำคัญของเรื่องได้ดังที่ธีรญา เจริญมจูล (2547: 5) กล่าวไว้ว่า แม้ว่าครูจะได้พยายามฝึกทักษะการอ่านให้นักเรียนตั้งแต่ชั้นพื้นฐาน แต่ก็ยังพบว่าประสิทธิภาพการอ่านไม่บรรลุผลตามเป้าหมายเท่าที่ควร เนื่องจากยังมีนักเรียนส่วนหนึ่งที่อ่านหนังสือช้า จับใจความเรื่องที่อ่านไม่ค่อยได้ ขาดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ติความไม่เป็น ประการที่สองคือ เด็กไทยไม่มีนิสัยรักการอ่าน จากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2557: Online) รายงานว่า เด็กไทยอ่านหนังสือเฉลี่ยเพียง 5 เล่ม และการอ่านหนังสือของเด็กไทยลดลงจากเดิม 52 นาทีต่อวันเหลือเพียง 27 นาทีต่อวัน ซึ่งนับว่าน้อยมากเมื่อเทียบกับการอ่านของเด็กชาติอื่น อย่างเช่นญี่ปุ่น สิงคโปร์ ประการที่สาม คือ การที่นักเรียนไม่มีพื้นฐานด้านการเขียนที่ดี โดยเฉพาะการเขียนย่อความ เนื่องจากนักเรียนขาดความรู้ ประสบการณ์ ความช่างสังเกต ความคิด การใช้ภาษา และขาดการฝึกฝน ดังที่ ดารุณี สุขกลิ่น (2549: 6) ได้กล่าวถึงปัญหาด้านการเขียนย่อความไว้ว่า มีนักเรียนจำนวนมากที่เขียนย่อความด้วยวิธีตัดต่อข้อความจากเนื้อเรื่องที่อ่าน และจับใจความได้ไม่ถูกต้องครบถ้วน ขาดทักษะในการอ่านจับใจความ และทักษะในการเรียบเรียงภาษาให้สละสลวย ทำให้ไม่สามารถสื่อสารได้ตรงตามต้องการ

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น สะท้อนให้เห็นว่า การที่จะแก้ปัญหาด้านพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนของนักเรียนได้นั้น ครูต้องค้นหาเทคนิควิธีการสอนที่จะพัฒนาการอ่านและการเขียนไปควบคู่กัน กลวิธี อาร์ อี เอ พี เป็นกลวิธีหนึ่งที่น่าจะนำมาพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ และการเขียนย่อความได้ Eanet & Manzo (1976: 647) ผู้คิดค้นแนวคิดกลวิธี อาร์ อี เอ พี กล่าวว่า กลวิธี อาร์ อี เอ พี เป็นกลวิธีที่สนับสนุนและส่งเสริมการอ่านที่มีประสิทธิภาพ โดยมุ่งพัฒนาให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่าน และวิเคราะห์สาระสำคัญของเรื่องได้ ผ่านกระบวนการทางความคิดและกระบวนการเขียน การสอนโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี มี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นอาร์ (Read) เป็นขั้นตอนที่ฝึกให้นักเรียนอ่านข้อความที่จะจับใจความ ขั้นที่ 2 ขั้นอี (Encode) เป็นขั้นตอนที่ฝึกให้นักเรียนค้นหาใจความโดยเรียบเรียงเป็นถ้อยคำของตนเอง ขั้นที่ 3 ขั้นเอ (Annotate) เป็นขั้นที่นักเรียนนำใจความของข้อความที่นักเรียนอ่านมาเขียนในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ซึ่งในการวิจัยนี้กำหนดให้นักเรียนเขียนย่อความ ขั้นที่ 4 ขั้นพี (Ponder) เป็นขั้นที่นักเรียนได้นำเสนองานเขียนของตนเอง และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น

กลวิธีอาร์ อี เอ พี เป็นกลวิธีที่เน้นพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนควบคู่กันไปเสมอ ดังที่ กมลพัทธ์ โพธิ์ทอง (2554) ได้อธิบายไว้ว่า กลวิธี อาร์ อี เอ พี เป็นกลวิธีที่เน้นการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาด้านการอ่าน การคิด และการเขียนควบคู่ไปด้วยกัน เนื่องจากในแต่ละขั้นตอนของการเรียน นักเรียนจะต้องผ่านกระบวนการอ่าน การใช้คำพูดของตนเอง

เพื่อบันทึกผลเบื้องต้น และบูรณาการกระบวนการอ่านเข้ากับกระบวนการเขียน โดยนักเรียนจะนำเสนอสิ่งที่อ่านออกมาในรูปแบบงานเขียน กลวิธี อาร์ อี เอ พี ช่วยให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ดังที่ Eanet Marilyn (1977) ได้วิจัยเรื่อง การตรวจสอบกระบวนการอ่านการเรียนรู้ด้วยกลวิธีอาร์ อี เอ พี คุณค่าของกระบวนการ การอ่าน การตีความ การเชื่อมโยง และการคิดพิจารณา เพื่อใช้เป็นกลวิธีในการเรียนการสอน โดยเน้นการใช้การบรรยายและเชื่อมโยง เพื่อบรรลุเป้าหมายที่จำเพาะเจาะจงในการเรียนรู้ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจำนวน 105 คน จำนวน 6 ชั้นเรียน แล้วแบ่งการเรียนรู้ออกเป็น 3 กลุ่ม โดยกำหนดเงื่อนไขของแต่ละกลุ่มไว้ดังนี้ กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มทดลองที่ใช้การเรียนการสอนด้วยกลวิธีอาร์ อี เอ พี กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มทดลองที่ใช้การเรียนการสอนด้วยวิธีปกติ กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มที่พัฒนาความพร้อมสำหรับการปรับปรุงทักษะการอ่านและการเรียนรู้ ได้เรียนและฝึกฝนทักษะการเรียนรู้ที่ไม่เกี่ยวกับการพัฒนาการอ่านและความเข้าใจ ผลการศึกษาการวิจัยพบว่า กลุ่มที่ใช้การจัดการเรียนการสอนด้วยกลวิธีอาร์ อี เอ พี ทำคะแนนแบบทดสอบได้ดี และนักเรียนสามารถโต้ตอบในการเรียนได้ดีมากกว่าการเรียนปกติ เพราะการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีอาร์ อี เอ พี ได้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทบทวนตรวจสอบความคิดของตนเองโดยการใช้กระบวนการเขียน

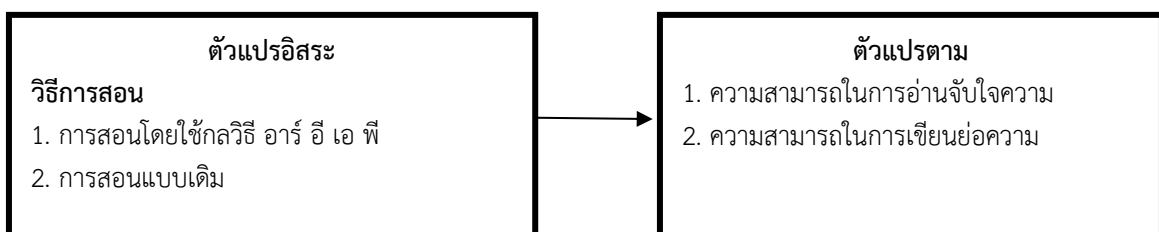
จากข้อมูลเบื้องต้นของกลวิธี อาร์ อี เอ พี ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่ากลวิธีการสอนนี้น่าจะสามารถนำมาพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ และการเขียนย่อความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้ เนื่องจากเป็นกลวิธีที่ส่งเสริมให้นักเรียนทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านและวิเคราะห์สาระสำคัญของเรื่องได้ ผ่านกระบวนการทางความคิด และกระบวนการเขียน ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนย่อความที่ดีขึ้นได้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนย่อความ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนย่อความ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี กับกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบเดิมแปรตาม

กรอบแนวคิด

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของการสอนโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี ที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธี อาร์ อี เอ พี พบว่า การสอนโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี เป็นกลวิธีที่สนับสนุนและส่งเสริมการอ่านและการเขียนที่มีประสิทธิภาพ โดยส่งผลให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านและวิเคราะห์สาระสำคัญของเรื่องได้ โดยผ่านกระบวนการทางความคิดและกระบวนการเขียน (Eanet & Manzo. 1976: 647) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม สังกัด กรุงเทพมหานคร จังหวัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 7 ห้องเรียน รวม 238 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม สังกัดกรุงเทพมหานคร จังหวัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 2 ห้องเรียน รวม 68 คน ใช้วิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ในรายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ที่อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน จากนั้นสุ่มห้องเรียน โดยการจับฉลากเพื่อเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 1 กลุ่ม (34 คน) และกลุ่มควบคุมจำนวน 1 กลุ่ม (34 คน)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ วิธีการสอน 2 วิธี ได้แก่
 - การสอนโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี
 - การสอนแบบเดิม
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่
 - ความสามารถในการอ่านจับใจความ
 - ความสามารถในการเขียนย่อความ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการสอนโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี จำนวน 4 หน่วยการเรียนรู้ รวม 13 คาบ คาบละ 60 นาที 2) แผนการสอนแบบเดิม จำนวน 4 หน่วยการเรียนรู้ รวม 13 คาบ คาบละ 60 นาที 3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.30 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.36 - 0.54 ค่าความเชื่อมั่น .84 4) แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนย่อความที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ มีค่าความยากง่าย (PE) อยู่ที่ 0.59 และค่าอำนาจจำแนก (D) อยู่ที่ 0.63

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi – Experimental Design) แบบ Pretest-Posttest Control Group Design คือ เป็นการวิจัยที่มีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และมีการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ (พวงรัตน์ ทีวีรัตน์, 2538: 60-61) ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนย่อความก่อนเรียน (Pretest) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วสอนโดยใช้แผนการสอน โดยใช้กลวิธีอาร์ อี เอ พี ใช้ระยะเวลาในการสอน 13 คาบ คาบละ 60 นาที เมื่อเสร็จสิ้นการสอนได้ทำการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนย่อความหลังเรียน (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนย่อความฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนการสอน ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์โดยใช้ การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณแบบวัดซ้ำ (Repeated measure MANOVA) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณแบบทางเดียว (One-way MANOVA)

ผลการวิจัย
ตารางที่ 1 : แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนย่อความในวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำแนกตามวิธีการสอน และการวัดก่อน-หลังเรียน

ตัวแปรตาม	กลุ่มทดลอง (N=34)				กลุ่มควบคุม (N=34)			
	T ₁		T ₂		T ₁		T ₂	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
ความสามารถในการอ่านจับใจความ	10.59	1.56	17.50	1.67	10.32	1.32	14.00	1.41
ความสามารถในการเขียนย่อความ	10.79	1.09	17.59	1.08	10.82	1.06	14.03	1.14

จากตาราง พบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความในวิชาภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี ก่อนการทดลองผู้เรียนมีคะแนนการอ่านจับใจความเฉลี่ยเท่ากับ 10.59 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนการอ่านจับใจความเฉลี่ยเท่ากับ 17.50 คะแนน ส่วนความสามารถในการอ่านจับใจความในวิชาภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบเดิม ก่อนการทดลองผู้เรียนมีคะแนนการอ่านจับใจความเฉลี่ยเท่ากับ 10.32 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนการอ่านจับใจความเฉลี่ยเท่ากับ 14.00 คะแนน

ความสามารถในการเขียนย่อความในวิชาภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี ก่อนการทดลองผู้เรียนมีคะแนนการเขียนย่อความเฉลี่ยเท่ากับ 10.79 คะแนน และหลังการทดลองมีคะแนนการเขียนย่อความเฉลี่ยเท่ากับ 17.59 คะแนน และความสามารถในการเขียนย่อความในวิชาภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบเดิม ก่อนการทดลองผู้เรียนมีคะแนนการเขียนย่อความเฉลี่ยเท่ากับ 10.82 คะแนน และหลังการทดลองมีคะแนนการเขียนย่อความเฉลี่ยเท่ากับ 14.03 คะแนน

ตารางที่ 2: แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนย่อความในวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี

แหล่งความแปรปรวน	Value (Wilks' Lambda)	F	Sig.
Intercept	.004	3563.976	.000
Response	.009	1785.105	.000

จากตาราง พบว่า พบว่าได้ค่าสถิติ Wilks' Lambda เท่ากับ .009 และแปลงมาเป็นค่าสถิติ F มีค่าเท่ากับ 1785.105 แสดงว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนย่อความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1

ก่อนการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานในข้อที่ 2 ผู้วิจัยทำการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณแบบทางเดียว (One-way MANOVA) ซึ่งเป็นสถิติที่ใช้ในการทดสอบ ดังนี้

1. ทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของเมตริกซ์ความแปรปรวน - แปรปรวนร่วม (Homogeneity of variance-covariance matrices) ของตัวแปรโดยใช้ Box's Test of Equality of Covariance Matrices พบว่า เมตริกซ์ความแปรปรวน-แปรปรวนร่วมระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม โดยใช้ Bartlett's Test of Sphericity พบว่า ตัวแปรตาม คือการอ่านจับใจความ และการเขียนย่อความ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการทดสอบข้อตกลงข้างต้นจะเห็นได้ว่าข้อมูลทั้งหมดเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติ One-way MANOVA ทำให้สรุปได้ว่าข้อมูลข้างต้นมีความเหมาะสมในการใช้ สถิติ One-way MANOVA ผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน ได้ผลดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 : แสดงผลวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนย่อความ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับสอนโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ ที กับกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบเดิม

แหล่งความแปรปรวน	Value (Wilks' Lambda)	F	Sig.
Intercept	.005	7006.953	.000
Group	.268	88.639	.000

จากตาราง พบว่าได้ค่าสถิติ Wilks' Lambda เท่ากับ .268 และแปลงมาเป็นค่าสถิติ F มีค่าเท่ากับ 88.639 แสดงว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนย่อความ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ ที สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ในหัวข้อผลของการสอนโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ ที ที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนย่อความในวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้อภิปรายผลดังต่อไปนี้

สมมติฐานข้อ 1 และข้อ 2

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ ที มีความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนย่อความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และ สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้การสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 และข้อ 2 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของเพียร์สลิป ปินชัย (2555: 64) พบว่า เมื่อนำกลวิธีการสอนแบบ อาร์ อี เอ ที มาส่งเสริมความสามารถในการอ่าน การเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ และทักษะการคิดวิเคราะห์ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภายหลังจากทดลอง นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ การเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ และทักษะการคิดวิเคราะห์สูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง และกมลพัทธ์ โพธิ์ทอง (2554: 83) ที่ได้ศึกษาเรื่องผลของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้กลวิธีอาร์ อี เอ ที ที่มีต่อความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการเขียนเรียงความของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษา พบว่า ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนที่เรียนด้วยกลวิธีอาร์ อี เอ ที สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนที่เรียนด้วยกลวิธีอาร์ อี เอ ที สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าการสอนโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ ที สามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนย่อความได้ สืบเนื่องมาจากเหตุผล 3 ประการ ดังนี้

1. การสอนอ่านจับใจความโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ ที มีขั้นตอนการสอนอ่านจับใจความที่ชัดเจน โดยเริ่มจากขั้นอาร์ (Read) เป็นขั้นที่ฝึกให้นักเรียนได้อ่าน และสำรวจเรื่องที่นักเรียนจะจับใจความ โดยมีครูเป็นผู้เชื่อมโยงความรู้เดิมกับเรื่องที่นักเรียนอ่าน ซึ่งส่งผลให้นักเรียนสามารถเข้าใจเรื่อง และลำดับความคิดได้ดีมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับที่ ฉวีลักษณ์ บุญยะ

กาญจน์ (2557: 113) ได้กล่าวว่า การที่ผู้อ่านจะเข้าใจเรื่องที่อ่านได้นั้นจำเป็นต้องอาศัยประสบการณ์เดิมและความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ที่สะสมไว้ เมื่ออ่านเรื่องใหม่จึงสามารถนำเอาความรู้เดิมมาถ่ายโยงสัมพันธ์กับความรู้ใหม่ เพื่อเพิ่มความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น เช่นเดียวกับ มณีรัตน์ สุขโชติรัตน์ (2549: 99) กล่าวว่าความสามารถในการนำความรู้และประสบการณ์เดิมมาสัมพันธ์กับบทอ่านที่กำลังอ่านซึ่งเป็นความรู้และประสบการณ์ใหม่ จะช่วยกระตุ้นและขยายความคิดเดิมของผู้อ่านให้กว้างขึ้น ช่วยกระตุ้นความสามารถในการคาดคะเนทั้งคำหรือข้อความที่ไม่ทราบความหมายหรือเรื่องราวเหตุการณ์ของบทอ่าน ทำให้ผู้อ่านมีความเข้าใจบทอ่านมากขึ้น อีกทั้งยังช่วยบูรณาการความคิดของตนเองให้เข้ากับผู้อื่นซึ่งอาจกลายเป็นแนวคิดใหม่ จากนั้นนักเรียนก็จะได้รับการฝึกให้ค้นหาใจความของเรื่องที่อ่านในขั้นอี (Encode) ขั้นนี้ช่วยให้นักเรียนจับใจความเรื่องได้ดีขึ้น เพราะเป็นการฝึกให้นักเรียนอ่านเรื่องให้ละเอียด ค้นหาคำศัพท์ยาก เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทบทวนการลำดับเรื่อง และสามารถเรียบเรียงใจความของเรื่องที่อ่านด้วยภาษาของตนเอง จึงทำให้นักเรียนค้นหาใจความ เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีมากขึ้น และจัดระเบียบความคิดขณะอ่านเรื่องได้ดียิ่งขึ้น ดังที่ Eanet & Manzo (1976: 647) ได้กล่าวไว้ว่า กลวิธี อาร์ อี เอ พี เป็นกลวิธีที่สนับสนุนและส่งเสริมทักษะการอ่านให้มีประสิทธิภาพ ช่วยพัฒนาพื้นฐานในการอ่านของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจข้อความที่อ่าน และสามารถค้นหาใจความสำคัญของข้อความที่อ่านได้ ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านและวิเคราะห์สาระสำคัญของเรื่องได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับที่ กมลพัทธ์ โพธิ์ทอง (2554: 88) กล่าวว่า กลวิธีอาร์ อี เอ พี เป็นกลวิธีที่สนับสนุนและส่งเสริมการอ่านที่มีประสิทธิภาพ โดยส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านและวิเคราะห์สาระสำคัญของเรื่องได้

2. การสอนโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี ช่วยพัฒนาการเขียนย่อความของนักเรียนให้ดีขึ้น กล่าวคือ เมื่อนักเรียนฝึกค้นหาใจความของเรื่องที่อ่านในขั้นอี (Encode) แล้ว นักเรียนจะเรียนรู้ในขั้นต่อไปคือ ขั้นเอ (Annotate) ซึ่งเป็นขั้นที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถนำใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน สือสารออกมาเป็นภาษาเขียนในรูปแบบของการเขียนย่อความ โดยครูอธิบายเรื่องหลักการเขียนย่อความ และรูปแบบการเขียนย่อความให้นักเรียน แล้วฝึกให้นักเรียนเขียนย่อความจากเรื่องที่ได้อ่าน แล้วสลับกันตรวจผลงาน โดยครูจะเป็นผู้ตั้งประเด็นคำถามเกี่ยวกับการเขียนย่อความเพื่อให้นักเรียนตรวจสอบผลงานเขียนย่อความทั้งในส่วนขององค์ประกอบของการเขียนย่อความ และใจความสำคัญของเรื่อง ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนเขียนใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้กระชับ เข้าใจง่าย ถูกต้องตามรูปแบบ และเขียนคำได้ถูกต้อง จากนั้นนักเรียนจะได้นำเสนอผลงานการเขียนของตนเองในขั้นพี (Ponder) ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนได้ทบทวนใจความสำคัญที่เขียนในงานเขียนย่อความ และมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงานเขียนย่อความ ดังที่ Eanet & Manzo (1976) ได้กล่าวไว้ว่า นอกจากกลวิธี อาร์ อี เอ พี จะช่วยพัฒนาทักษะการอ่านแล้ว ยังช่วยพัฒนาทักษะการคิดและทักษะการเขียน ซึ่งการฝึกเขียนนี้จะทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องทั้งหมด จนสามารถเขียนสรุปความจากการอ่านตามความเข้าใจของนักเรียนได้ สอดคล้องกับที่เพียรศิลป์ ปินชัย (2555: 68) ได้กล่าวว่า กลวิธีอาร์ อี เอ พี ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้การอ่านและการคิดจากการฝึกเขียนในรูปแบบที่หลากหลาย และการฝึกเขียนนี้เองจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อเรื่องทั้งหมดจนสามารถเขียนสรุปความจากการอ่านตามความเข้าใจของตนเองได้

3. การสอนโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการถ่ายโอนความรู้ระหว่างการอ่านและการเขียน จึงทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความ และการเขียนย่อความดีขึ้น กล่าวคือ การอ่านและการเขียนเป็นทักษะที่เชื่อมโยงกัน เนื่องจากการอ่านจะช่วยให้ผู้เขียนเกิดความเข้าใจเนื้อความที่จะเขียนทำให้สามารถถ่ายทอดงานเขียนออกมาในรูปแบบภาษาของตนเองได้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งการอ่านยังช่วยให้นักเรียนเห็นรูปแบบการใช้ภาษาที่ถูกต้อง และหลากหลาย จึงสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในงานของตนเองได้ซึ่งกระบวนการทั้ง 4 ขั้นตอนของกลวิธีอาร์ อี เอ พี ได้ฝึกให้นักเรียนเกิดการถ่ายโอนความรู้ระหว่างการอ่านและการเขียน สอดคล้องกับทฤษฎีการถ่ายโอนความรู้ระหว่างการอ่านและการเขียน (Transactional theory of reading and writing) ของ Rosenblatt (1988) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านและการเขียนเป็นกิจกรรมที่มีความเชื่อมโยงกัน ผู้เขียนถ่ายทอดความรู้ความคิดออกมาเป็นข้อความ ผู้อ่านเมื่อได้อ่านข้อความที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารแล้ว ก็ตีความเกิดความเข้าใจในข้อความของผู้เขียน การถ่ายทอดความรู้ความคิดระหว่างผู้อ่านและผู้เขียนโดย

ใช้สารที่อยู่ในข้อความเช่นนี้คือการถ่ายโอนความรู้ระหว่างการอ่านและการเขียน ซึ่งกลวิธีอาร์ อี เอ พี นอกจากจะทำให้ นักเรียนซึ่งเป็นผู้อ่านเกิดการถ่ายโอนความรู้ระหว่างการอ่านและการเขียนแล้ว นักเรียนที่เป็นผู้อ่านยังได้ทำหน้าที่เป็นผู้เขียน ถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับจากการอ่านอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการสอน

1.1 จากผลการวิจัยพบว่าการสอนโดยใช้กลวิธีอาร์ อี เอ พี ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความ และการเขียนย่อความสูงกว่าการสอนแบบเดิม ครูควรนำกลวิธีอาร์ อี เอ พี ไปใช้ในการสอนวิชาภาษาไทย โดยเฉพาะสาระที่ เกี่ยวข้องกับการอ่าน และการเขียน โดยการสอนในระยะเวลาแรกครูหรือผู้สอนควรอธิบายวิธีการ ขั้นตอนการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีอาร์ อี เอ พี อย่างละเอียด และควรฝึกปฏิบัติตามขั้นตอนการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยและชำนาญ สามารถนำกลวิธีอาร์ อี เอ พี ไปใช้ในการฝึกอ่านจับใจความและการเขียนย่อความในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 การสอนการเขียนย่อความโดยใช้กลวิธีอาร์ อี เอ พี ครูจำเป็นต้องอธิบายรูปแบบการเขียนย่อความให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจน เพื่อให้นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนย่อความได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.3 จากผลการวิจัยพบว่าการสอนโดยใช้กลวิธีอาร์ อี เอ พี พบว่าครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงานเขียนของตนเอง และเพื่อน และครูควรให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับงานเขียนของนักเรียนเพื่อเป็นการเสริมแรง และกระตุ้นให้นักเรียนมีพัฒนาการในด้านการเขียนดีขึ้น

1.4 ครูควรสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนขณะจัดการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนเกิดความเป็นกันเอง กล้าแสดงออก กล้าถามในสิ่งที่สงสัย ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนเข้าใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 จากผลการวิจัยพบว่าการสอนโดยใช้กลวิธีอาร์ อี เอ พี สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนย่อความ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่5 ได้ดี ดังนั้นจึงควรนำกลวิธีอาร์ อี เอ พี ไปพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนย่อความ กับกลุ่มตัวอย่างในระดับชั้นอื่นๆ เพื่อศึกษาให้ทราบว่า การสอนโดยใช้กลวิธีอาร์ อี เอ พี สามารถใช้ได้ดีกับนักเรียนในทุกระดับชั้นหรือไม่

2.2 จากผลการวิจัยพบว่าการสอนโดยใช้กลวิธีอาร์ อี เอ พี สามารถพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนควบคู่กันได้ ดี ดังนั้นจึงควรที่จะนำกลวิธีอาร์ อี เอ พี ไปใช้ในการพัฒนาทักษะอื่นๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน เช่น ความสามารถในการอ่านวิเคราะห์ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หรือการเขียนเรียงความ เป็นต้น

2.3 ควรมีการศึกษาวิจัย โดยนำการสอนโดยใช้กลวิธีอาร์ อี เอ พี ไปใช้ควบคู่กับเทคนิคการสอนแบบอื่น เช่น เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อให้เกิดการพัฒนาแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย

เอกสารอ้างอิง

- กมลพัทธ์ โพธิ์ทอง. (2554). ผลของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอพี ที่มีต่อความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการเขียนเรียงความของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัย การสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์-ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร.
- ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์. (2557). **จิตวิทยาการอ่าน**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ดารุณี ศุขกลิน. (2549). รายงานการวิจัยการพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยรูปแบบเพื่อนสอนเพื่อน. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- ธีรญา เห่งยมจุล. (2547). การพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัย การสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2538). **วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เพียรศิลป์ ปินชัย. (2555). การใช้กลวิธีการอ่านแบบ อาร์อีเอพี เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน การเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ และทักษะคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัย การสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มณีนรัตน์ สุกโชติรัตน์. (2549). **อ่านเป็น เรียนก่อน สอนเก่ง**. กรุงเทพฯ: นานามีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.
- รัตนา ศิริลักษณ์. (2558). **เหตุใดอ่านแล้วไม่เข้าใจ ทำไมอ่านแล้วไม่รู้เรื่อง?**. เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2558. เข้าถึงได้จาก http://www.myfirstbrain.com/teacher_view.aspx?id=57890
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ องค์การมหาชน. (2558). **ค่าสถิติพื้นฐานโอเน็ตทั่วประเทศ**. เข้าถึงเมื่อ 15 มกราคม 2558. เข้าถึงได้จาก <http://www.onetresult.niets.or.th/Announcement/Web/Notice/FrBasicstat.aspx>
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2557). **สถิติการอ่านของประชากร**. เข้าถึงเมื่อ 20 ธันวาคม 2557 เข้าถึงได้จาก <http://service.nso.go.th/nso/web/survey/surpop2-3-1.html>
- อุษณีย์ อนุรุทธ์วงศ์. (2556). **มศว. ปีังไอเดียจัดค่ายแก้ปัญหาเด็กไทยอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้**. เข้าถึงเมื่อ 30 กรกฎาคม 2556, เข้าถึงได้จาก <http://www.manager.co.th/campus/viewnews.aspx?NewsID=9560000120021>
- Eanet, M.G. & Manzo, A.V. (1976). REAP A Strategy for Improving Reading/Writing/ Study Skills. *Journal of Reading*, 19, 647-652.
- Eanet M.G. (1977). **An Investigation of The REAP Reading/Study Procedure : It's Rationale and Efficacy**. Accessed May 19, 2014, Available from <http://eric.ed.gov/?id=ED149323>
- Rosenblatt, L.M. (1988). **Center for the Study of Reading**. Champaign: University of Illinois at Urbana-Campaign.